

Crăiasa din povești –

Mihai Eminescu

- Completează casetele cu imagini potrivite

Neguri albe, strălucite

Naște argintie,

Ea le scoate peste

Le întinde pe câmpie;

S-adun în șezătoare

De painjen tort să rumpă,
Și anină-n haina nopții

de piatră scumpă.

Lângă pe care nori

Au urzit o umbră fină,
Ruptă de mișcări de valuri
Ca de bulgări de lumină,

Dându-și trestia-ntr-o parte,

Stă lin plecată,

aruncă roșii

Peste unda fermecată.

Ca să vad-un chip, se uită

Cum aleargă

Căci vrăjit de mult e lacul

De-un cuvânt al

Ca să iasă chipu-n față,
Trandafiri aruncă tineri,
Căci vrăjiți sunt trandafirii
De-un cuvânt al Sfintei Vineri.

Ea se uită... Păru-i galben,
Fața ei lucesc în lună,

Iar în ei albaștri

Toate basmele s-adună.